

Bogár László: Fejetlenség

2015 június 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A pusztítás mintázatai olyan mélyen beették magukat a történelembe, hogy jöhet bármi, az eredmény mindig ugyanaz lesz.

Így aztán önmagában talán nincs különösebb „hírértéke” annak sem, hogy Tamás Gáspár Miklós egyik, nemrég

megjelent írásában az alábbiakat olvashatjuk: „A szabad világ parlamenti, helyhatósági és elnökválasztásain begyepesedett rutiniék, funkcionális analfabéták és egyszerű, kétkezi rablóvezérek versengenek egymással. A közönség már föl se háborodik, csak lustán és közönyösen veti meg és kacagja ki életének és halálának urait. Ezek a rossz jellem?, képmutató, m?veletlen tökfilkók döntenek el – ha épp ráérnek –, hogy mi legyen a környezeti katasztrófával, a túlnépesedéssel, a kábítószerrel, a hírekben már alig említett népirtásokkal félrees? helyeken, a demokratikus akaratképzés és döntéshozatal válságával, az autizmusba süllyed? nyilvánossággal, a kegyetlen diszkriminációval. S ha valaki azt meri mondani, hogy baj van a rendszerrel, fölszisszennek némelyek, hogy az ilyen beszéd veszélybe sodorja a demokráciát.

Miféle demokráciát? Szabadság van, hiszen szabadon választhatunk ezek között a mifének között. Persze majd akadnak feleltelen, semmihez sem ért? kalandorok, akik ezt a megérdemelt és jogos megvetést aknázzák ki valamiféle újmódi borzalom érdekében. Rájuk is lehet szavazni, nincs itt probléma. Mi lesz a történelem után? – kérdezték némelyek 1989 körül. Hát ez.”

Ahogy említettem, önmagában Tamás Gáspár Miklós fenti mondatai is csak az unalomig ismételt közhelyek lennének, van azonban két olyan mozzanat, amely miatt mégiscsak érdemes egy kicsit alaposabban szemügyre venni ezt az általa felvázolt képet. Az egyik az a megejt? természetesség, ahogyan Tamás Gáspár Miklós felsorolja ezeket az egyébként teljesen helytálló összefüggéseket. Mintha nem éppen az évtizedeken át éppen általa is militánsan képviselt, az önmaga létezését is tagadó, létezésének feltételezését pedig büntet? jogilag is szankcionáló (tehát nem csak „becsületes” és „türelmes”, de „bátor” és „jellemes”) pusztító világer? találta volna ki, gyártotta volna le, és üzemeltetné ma is ezt a világpolitikának nevezett undorító katyvaszt.

Tehát, hogy valójában önmaga és életm?ve tükörképét is látja most viszont, amikor, amúgy helyesen, ezeket a szimptomákat felsorolja. És ezen az sem változtat lényegesen, hogy ? kétségtelenül azon kevesek egyike, akik a

fenti összefüggésekhez még mindig képesek reflexív módon viszonyulni.

A másik, hogy ez a „fejetlenség” pontosan annak a folyamatnak a következménye, amelynek lényege, hogy ez az általa is képviselt „nem létező világerő” (nevezzük globális történelmi SZDSZ-nek) szellemi értelemben már sok ezer évvel ezelőtől a szó szoros értelmében „lefejezte” a világot. Vagyis az első, általa konstruált „csinált” forradalmi hullámmal egyszer s mindenkorra likvidálta azokat a szellemi erőket, amelyek a szakralitás rendjének fenntartói voltak. E szakrális rend ősi tudásait elorozta, majd, hogy a „bűnjeleket” eltüntesse, rendjüket „bedöntötte”, és olyan hamis mitológiát konstruált minderről, amelyben a szerepeket felcserélve, őt magát nevezte ki „áldozattá”. És azóta is „szigorúan ellenőrzik”, nehogy véletlenül olyan szellemi tekintélyek kaphassanak teret, akiknek segítségével a szakrális rend helyreállítható volna.

Ez a pusztító világerő már valójában ekkor, tehát sok-sok ezer éve, véget vetett a történelemnek, és ami azóta „van”, az egyszerre ennek a „csinált” entrópiának, vagyis a rendezetlenségnek („fejetlenségnek, lefejezettségnek”), végső soron az anarchiának és káosznak a tudatos elűzése, folyamatos elmélyítése. E történelmi bűntettének, vagyis a történelem felszámolásának képét pedig egyszerre kitörölte a kollektív emlékezetből. Vagyis a történelemnek már régen vége van, ez a „poszt-történelmi” mocsoktenger, vagy, ahogy Weöres Sándor egyik elmékedésében nevezi, „trágya-özön”, már csak fennáll, de nem létezik.

De Tamás Gáspár Miklós gondolatainak talán a legmegrendítőbb eleme az, amikor úgy fogalmaz, hogy „és persze majd akadnak feleltelen, semmihez sem értő kalandorok, akik ezt a megérdemelt és jogos megvetést aknázzák ki valamiféle újmódi borzalom érdekében. Rájuk is lehet szavazni, nincs itt probléma”. És ez itt a bökkenő. Mármint az, hogy a „történelem örökös urának” (valójában persze a felszámolójának) lenni, az egy idő után eléggé unalmas mesterség lehet, így hát ennek a pusztító világerőnek van egy (nyilván unaloműzésre szolgáló) különösen perverz tulajdonsága. Ez pedig az, hogy nemcsak minden, hanem mindennek az ellenkezője is akar lenni. És, hogy, hogy nem, mindig lesz is. És az emberi létezés igazi reménytelenségét éppen ez az összefüggés adja, vagyis, hogy előbb vagy utóbb kiderül, a pusztítás alapvető mintázatai már olyan mélyen beették magukat a „történelem utáni történelem” szövegeinek mélyszerkezetébe, hogy jöhet bárki, bármilyen szándékkal, az „eredmény” mindig ugyanaz lesz.

René Guénon írja, hogy „a princípiumától elszakított, az egységbe visszarendeződni többé már képtelen sokaság a társadalmi szférában egy olyan közösség alakját veszi fel, amelyet egyszerre a közösséget alkotó individuumok olyan számtani összegeként kezelnek, amely kapcsolatát minden transzcendens lényeggel elveszítette, tulajdonképpen tehát tényleg nem egyéb, mint az egyének pusztán számtani összegéből összeverődő jellegtelen és arctalan tömeg”. Az előttünk álló iszonyú kérdés, hogy ebből az arctalan – mert „fejetlen” – tömegeből, hogyan lesz majd, amennyiben lehet még egyáltalán, újra méltóságteljes szakrális közösség.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló